

Dušan Kabić

UMETNIČKE KOLONIJE BAKAR U BORU /1985 – 2005./

Muzej rudarstva i metalurgije, mart 2006.

Autor izložbe *Zorica B. Đorđević* u katalogu piše: "Razvoj savremene srpske skulpture od pedesetih godina do danas sa njenim širokim razgranjavanjem u mnogim pravcima potrebno je ozbiljno proučavati. Posebno treba obratiti pažnju na individualni umetnički razvoj koji proširuje tle izlaza i menja njegov karakter. Iz grupe srpske delegacije koja se predstavila na jednoj od najznačajnijih izložbi u Parizu, sledi svoj umetnički put koji se u podjednako meri temelji na inventivnosti, intelektu, eksperimentu, talentu i

zanatskoj veštini. Specijalna nagrada salona SNBA 2005. godine je pripala umetnicima srpske delegacije veliki je međaš za uspostavljanje redovnih tokova savremene likovne scene koji su bili pokidani sa našom zemljom na međunarodnom planu protekle decenije. Sva predstavljena umetnička dela nastala su u proteklih deset godina i iz njih se može čitati ono postavljanje pitanja o evropskim avangardnim tendencijama koji nude pomirenje duhovnih i ambijentalnih stavova ne kao uzglobljavanje već kao "topos u kome ima prostora i za duhovni stav i za egzistencijalni ambijent".

Dobra saradnja Narodnog muzeja u Zaječaru i Muzeja rudarstva i metalurgije u Boru, rezultirala je, ovom, veoma interesantnom izložbom, koju su videli ljubitelji likovne umetnosti u: Zaječaru i Boru, pre velikih likovnih centara: Beogra-

da, Novog Sada, Niša, Kragujevca i dr.

Ljiljana Vojvodić, *"Sova"*, kamen, realizovala je punu formu, dominantne unutrašnje ekspresije, analogija mu je Tomislav Todorović iz Umetničke kolonije "Bakar", Sazivi od 1985. godine.

Đorđe Arnaut, *"Obelisk XXII"*, terakota, Arnaut je već bio u Boru, učestvovao je u Sazivu Umetničke kolonije "Bakar"–1994. godine. Ovo je delo puno asocijacija uz pomoć geometrijskih urezanih formi.

Ljubomir Lacković, *"Veliki Jelen"*, vareno gvožđe, vešto realizovana ideja kroz tehniku konstrukcije (otpadni materijal), delo, snažno, uverljivo. Dobio je prvu nagradu na izložbi u Salonu malog Luvra u Parizu, analogija mu je Milivoje Babović iz Saziva Umetničke kolonije "Bakar"–1988. godine.

Balša Rajčević, *"Vertikale"*, kombinovana tehnika, i on je već bio u Sazivu umetničke kolonije "Bakar"–1996. godine. Rajčević, ovde veoma vešto transformiše geometrijsku formu, vizuelno dopadljivo.

Nenad Vacić, *"Srušeni prozori"*, vareno gvožđe, već viđenu realnost, preoblikuje u skladnu asocijaciju nove realnosti, analogija mu je Milun Vidić iz Saziva Umetničke kolonije "Bakar"–1987. godine.

Ivan Gračner, *"Kompozicija"*, drvo–metal, jako lepe apstraktne forme, naglašenih vertikalna, dobio je prepoznatljivu asocijativnu realnost, analogija mu je Venija Vučinić–Turinski iz Saziva Umetničke kolonije "Bakar"–2002. godine.

Branislav Crvenković, *"Portret"*, gips, uverljiv, bogat psihološki ženski portret, smirene ekspresivne fakture.

Ištvan Balind, *"Portret"*, kamen, vešto realizovana stilizovana forma, meke i znalački izvedene fakture, psihološki snažan muški portret.

Ova izložba, nama u Boru samo je potvrdila saznanja, da su se u toku trajanja Umetničke kolonije "Bakar" u Boru, 1985 – 2005. godine, realizovala estetski značajna vajarstva dela u bronzi.